

پزشکیان: بدون رضایت و هماهنگی با رهبر معظم انقلاب هیچ‌کاری نخواهیم کرد
رئیس‌جمهور در دیدار با جمعی از مدیران رسانه، گفت: ما هیچ گفت‌وگو یا حرکتی بدون هماهنگی، تعامل و نظر رهبر معظم انقلاب انجام ن‌داده و نخواهیم داد. مسعود پزشکیان، رئیس

یادداشت

ضعف روسیه و تعلل تهران؛ عامل اصلی بحران زنگرور

دکتر حمید حکیم، کارشناس مسائل اوراسیا |
در سال‌های گذشته، موضوع راهبردی کریدور زنگرور به یکی از چالش‌های مهم منطقه‌ای و امنیتی جمهوری اسلامی ایران تبدیل شده‌است. متأسفانه در دوده‌اخیر، بی‌توجهی و انفعال نسبت به این مسئله سبب شده شرایط امروز به نقطه بحرانی برسد؛ اگرچه در مقاطعی اقدامات و هشدارهایی داده شده، اما کافی نبوده نمی‌توان از واژه «متفعلانه» برای عملکرد گذشته چشم‌پوشی کرد. به بیان دقیق تر، ایران در این مدت بیشتر تماشاچی تحولات بوده است، در حالی که فرصت‌هایی برای پیشگیری و تقویت موقعیت خود در منطقه را از دست داده است. مسلماً این وضعیت تنها ناشی از ضعف یا کوتاهی ما نیست؛ روسیه نیز در این سال‌ها با وجود حساسیت موضوع، به‌ویژه در جریان جنگ ۲۰۲۰ قره‌باغ، به‌طریز فاجعه‌بار منفعل عمل کرده و اجازه داده ترکیه و برخی بازیگران غربی و اسرانیلی نفوذ خود را در منطقه گسترش دهند. واقعیت این است کریدور زنگرور که مورد حمایت آشکار و پنهان آمریکا، اسرائیل و ترکیه است، تهدیدی جدی برای منافع استراتژیک ایران به شمار می‌رود. این کریدور می‌تواند زمینه حضور طولانی مدت قدرت‌های بیگانه را در همسایگی کشورمان فراهم و موقعیت ژئوپلیتیک ایران را تضعیف کند.

متأسفانه در این سال‌ها ایران در زمینه‌هایی مانند توسعه کشت فراسرزمنی، احداث زیرساخت‌های راه‌آهن و جاده‌ای و تقویت ارتباطات منطقه‌ای با ارمنستان و آذربایجان تعلل کرده است. این تعلل‌ها سبب شده اکنون این کریدور به معضلی امنیتی و سیاسی تبدیل شود که می‌تواند آینده منطقه را با ناامنی و مناقشات تازه‌ای روبه‌رو کند. همچنین تلاش‌های روسیه برای حفظ نفوذ و حضور در منطقه با فشارهای غربی و محدودیت‌های ژئوپلیتیکی همراه شده که به نوعی در کنار ضعف داخلی، سبب این وضعیت شده است. اکنون مهم‌ترین و فوری‌ترین وظیفه دستگاه دیپلماسی و نیروهای مسلح ایران، اتخاذ رویکردی همه‌جانبه، قاطع و عملیاتی است. این اقدام باید در تمامی سطوح وبخش‌ها با هماهنگی کامل و صراحت موضوع و خطوط قرمز امنیتی و منافع ملی انجام شود. علاوه بر اعلام مواضع رسمی، پیگیری اقدامات پنهان و آشکار در سطح نظامی و سیاسی برای جلوگیری از تحقق طرح‌های دشمنان و حفظ ثبات منطقه ضروری است. در کنار این، تعامل و رایزنی راهبردی با کشورهای روسیه و چین به‌ویژه روسیه باید به صورت جدی دنبال شود، زیرا طرح‌های آمریکا و متحدانش برای محدودسازی نفوذ ایران، روسیه و چین در منطقه آسیای مرکزی و قفقاز در حال اجراست و تنها همکاری نزدیک با این بازیگران می‌تواند مانع تحقق این اهداف شود.

با اینکه فرصت‌های طلایی گذشته ممکن است از دست رفته باشد، اما هنوز هم می‌توان با برنامه‌ریزی دقیق و اقدامات اجرایی، ظرفیت‌های منطقه‌ای و استراتژیک را تقویت کرد و وضعیت را به نفع منافع ملی ایران تغییر داد. اکنون زمان بی‌عملی و انفعال نیست؛ بلکه باید با اراده‌ای جدی و پیگیری مستمر، از منافع و امنیت ملی کشور دفاع کرد و اجازه نداد بازیگران خارجی و بیگانه در منطقه، حضور و نفوذ بی‌حد و حصر پیدا کنند. در یک کلام، راهبرد امروز ایران باید اجتناب از بی‌عملی، تمرکز بر اقدام عملی و تبیین دقیق خطوط قرمز باشد تا بتوان در برابر تهدیدات پیچیده منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، با قدرت و هوشمندی ایستاد و امنیت کشور و همسایگان را تضمین کرد.

خبر

رئیس‌جمهور در پاسخ به خبرنگار قدس:

ملاحظات ما در قرارداد زنگرور لحاظ شده است به‌جز حضور آمریکایی‌ها

آرش خلیل‌خانه | رئیس‌جمهور گفت: ملاحظات جمهوری اسلامی ایران در مورد ایجاد مسیر ارتباطی جدید در منطقه قفقاز رعایت شده و تنها دغدغه ما حضور آمریکایی‌ها در این پروژه است. مسعود پزشکیان که عصر دیروز در میان خبرنگاران حاضر شده بود و در حیات دولت به پرسش‌های آنان پاسخ می‌داد، با بیان اینکه شما خبرنگاران پیام‌رسان‌های بسیار خوبی در بحران‌ها بودید، گفت: مادر دولت تلاش می‌کنیم کاستی‌ها، نواقص و ناترازی‌هایی را که به علل مختلف به‌وجود آمده، حل کنیم و شما اصحاب رسانه و خبرنگاران هم باید کمک کنید این کار انجام شود. رئیس‌جمهور در پاسخ به پرسش خبرنگار قدس درباره موضع و نگاه دولت به توافق نامه اخیر آذربایجان و ارمنستان برای ایجاد مسیر ارتباطی موسوم به زنگرور و حضور آمریکایی‌ها در این پروژه، اظهار کرد: در جلسه هیئت دولت، وزیر خارجه در این مورد گزارش مفصلی ارائه کرد و قرار شد با مقامات این دو کشور درباره این موضوع صحبت کنند.

پزشکیان با تأکید بر اینکه موضوع آن چیزی نیست که در رسانه‌ها و گزارش‌ها آن را بزرگ کرده‌اند، تصریح کرد: آن‌طور که آقای عراقچی گزارش داد، خواسته‌ها و ملاحظات جمهوری اسلامی ایران که در گذشته عنوان شده بود، در این توافق رعایت شده است.

وی مسئله حضور آمریکایی‌ها در این قرارداد در قالب مشارکت با ارمنستان را از موضوعات نگران‌کننده دانست و تأکید کرد: چارچوب‌های دیگر مانند حفظ و رعایت تمامیت ارضی ارمنستان، بسته‌نشدن مسیر دسترسی و راه ما به سمت شمال و اروپا و مسائل امنیتی مورد نظر نظام در این قرارد دیده شده است. رئیس‌جمهور در پاسخ به پرسش دیگر خبرنگار قدس درباره مطالبه اصحاب رسانه برای تدوین و ایجاد یک نظام صنفی برای احقاق حقوق قانونی و صنفی خود، از جمله اجرای قانون سخت و زیان‌آور بودن حرفه خبرنگاری، با بیان اینکه نمی‌دانم در چند کشور جهان حرفه خبرنگاری سخت و زیان‌آور است، گفت: اگر این موضوع قانون است و اجرا نمی‌شود، شما مستندات و استدلال خودتان را بیاور و آن را اثبات کنيد تا قانون اجرا شود. وی اضافه کرد: امور صنفی شما هم اگر نظام نامه می‌خواهد شما اصحاب رسانه چارچوب و طرح آن را بنویسید تا ما پیگیری کنیم.

جمهور در دیدار با مدیران رسانه، وحدت را اصل و محور حل همه مشکلات کشور دانست و گفت: ما هیچ گفت‌وگو یا حرکتی بدون هماهنگی، تعامل و نظر رهبر معظم انقلاب ن‌داده و نخواهیم داد و این بسیار روشن است، ولی بهتر است وقتی در آن جهت حرکت می‌کنیم، خودمان این پایه‌ها را بر هم نزنیم و شعاری ندهیم

که خدایی نکرده آن چارچوب و انسجام بر هم بخورد. وی گفت: در بحران جدید و غیرقابل تصور آب قرار داریم، اگر بخواهیم چشمانمان را ببندیم و نبینیم، این واقعیت از بین نمی‌رود. رئیس‌جمهور در زمینه حجاب گفت: اعتقاد دارم نمی‌توان با زور،

جیش‌الظلم می‌کوشد با اقدامات کور تروریستی

توجه دشمنان ایران ز مین‌راه خود جلب کند

مزدوری برای صهیونیسم

افراطی با شبکه‌های تروریستی همچون «داعش خراسان» است که فعالیت‌های خود را در بلوچستان افزایش داده‌اند. این کارشناس مسائل پاکستان با بیان اینکه پاکستان علاقه‌ای به بی‌ثباتی ایران ندارد، تصریح می‌کند: بیشتر این ناامنی‌ها موتور محرکه‌ای دارد که توسط دولت‌های ثالث از جمله آمریکا و رژیم صهیونیستی در مرزهای میهن اسلامی، طراحی و هدایت می‌شود.

او می‌گوید: مسئله بی‌ثباتی بلوچستان پاکستان موضوعی تاریخی است و بیش از ۵۰سال قدمت دارد. بهبود وضعیت تنها با سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی و توسعه‌ای ممکن است. فقر و عقب‌ماندگی اقتصادی زمینه جذب نیروهای گروه‌های افراطی را در این منطقه فراهم می‌کند و رفع این مشکلات باید اولویت اصلی در دستور کار مقامات پاکستانی باشد. روحی صفت با تأکید بر اهمیت افزایش همکاری‌ها میان استان‌های مرزی ایران و پاکستان، تأکید می‌کند: توسعه ارتباطات منظم میان مسئولان ایالتی دو کشور، به‌ویژه در زمینه‌های امنیتی، اقتصادی و زیست‌محیطی می‌تواند ضمن

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

سید حسین حسینی

اندیشکده‌های آمریکایی با هدف مهندسی تصویر ما در واشنگتن، ایران را «تهدیدی وجودی» معرفی می‌کنند

روایت‌سازی، ابزار پرکاربرد هژمونی

این چارچوب، هیچ تلاش جدی برای فهم پیچیدگی‌های سیاست منطقه‌ای ایران صورت نمی‌گیرد. در عوض، تمام رفتارها و کنش‌های ایران، از همین زاویه تفسیر می‌شود؛ آن‌هم با تصویری ذاتاً شوروونی ثبت‌کننده. گزارش‌های این اندیشکده به‌صورت پیوسته و هدفمند، تصویری از ایران ارائه می‌دهند که در آستانه ساخت سلاح هسته‌ای است و در کنار آن، توان موشکی ویرانگری هم در اختیار دارد. برای مثال، دبوبویترز و کیتزی ادعا می‌کنند «ایران می‌تواند در چند هفته اورانیوم باغنی لازم برای سلا‌هسته‌ای تولید کند»؛ جمله‌ای که به روشنی نوعی فوریت و اضطراب امنیتی را به ذهن الق‌ا می‌کند. «پنهان بن طالب‌لو» از دیگر نویسندگان گزارش‌های بنیاد، برنامه موشکی ایران را نه ازبازی دفاعی، بلکه تلاشی تهاجمی برای بیرون راندن آمریکا از منطقه و مجبور کردن شرکای منطقه‌ای‌اش به سازگاری با جمهوری اسلامی معرفی می‌کند. این روایت، چهره‌ای از ایران می‌سازد که یک بازیگر نظامی خطرناک، غیرقابل پیش‌بینی و بی‌پرواست. در همین راستا، پروژه‌ای مانند «کریدور زمینی ایران به مدیترانه» نیز به عنوان ابزاری ژئوپلیتیک یا اقتصادی، بلکه به عنوان مسیر انتقال سلاح و نیرو معرفی می‌شود؛ عاملی که می‌تواند تنش‌ها را تشدید کرد و حتی جرقه یک جنگ منطقه‌ای را بزند. دامنه این تهدید نیز محدود به غرب آسیا باقی نمی‌ماند. «آدنسبیک» و «قاسمی نژاد» در یکی از گزارش‌ها هشدار می‌دهند «اسلام‌گرایی خشونت‌آمیز» ایران، تهدیدی برای اروپا نیز است، درست به اندازه تهدید برای ایالات متحده. از سوی دیگر، تصویر تهدید حتی به حوزه‌های غیرنظامی نیز کشیده شده است.

تلاش برای ساخت یک روایت غالب

برای اینکه گفتمان بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها بتواند به روایت غالب تبدیل شود، صرفاً ارائه تحلیل‌های خشک و عددی کافی نیست. این گفتمان باید بتواند معنای مفاهیم کلیدی را به نفع خود بازتعریف کند. مفاهیمی مانند امنیت، تروریسم و جامعه جهانی در اینجا نقش دال‌های شناوری را ایفا می‌کنند که هر بازیگر گفتمانی می‌کوشد آن‌ها را به جهان‌بینی خود پیوند بزند. از همه مهم‌تر، مفهوم امنیت است. در گفتمان این بنیاد، امنیت دیگر به معنای توازن قوا یا کاهش درگیری‌ها نیست بلکه با «خنثی‌سازی کامل توانمندی‌های ایران» هم معنا شده است. بن طالب‌لو به صراحت پیشنهاد می‌دهد برنامه موشکی ایران باید به‌طور کامل مختل و از کار انداخته شود. یعنی امنیت آمریکا تنها زمانی حاصل می‌شود که ایران از هرگونه قدرت بازدارنده تهی شود. این تعریف، عملاً دیگر تعاریف امنیت، مانند خروج نیروهای خارجی یا گفت‌وگوهای منطقه‌ای را به حاشیه رانده و بی‌اعتبار می‌کند.

مرز میان «تروریسم» و «مقاومت»، میدان نبرد گفتمانی

مفهوم بعدی، تروریسم است. در حالی که مرز میان «تروریسم» و «مقاومت» خود یکی از میدان‌های نبرد گفتمانی است، این بنیاد به شکل کاملاً قاطع و بدون تردید، تمام کنشگرِی‌های ایران و متحدانش را ذیل عنوان تروریسم قرار می‌دهد. این برچسب‌زنی، تنها یک توصیف نیست؛ بلکه یک استراتژی برای محروم کردن ایران از مشروعیت سیاسی است. اگر بازیگری «تروریست» نامیده شود، دیگر قابل مذاکره نیست، مشروع نیست و اساساً باید حذف شود. در نهایت، بنیاد برای دادن مشروعیت جهانی به روایت خود، سراغ دال شناور جامعه جهانی می‌رود. در نگاه آن‌ها، جامعه جهانی در عمل همان ایالات متحده و متحدان غربی‌اش است. هر مخالفتی، چه از سوی چین، روسیه یا سایر کشورها، از دیداره این «جهان واقعی» کنار گذاشته می‌شود. فراخوان آدنسبیک

حجاب را بر سر مردم کرد، همان‌طور که با زور نتوانستند حجاب را از سر مردم بردارند. وی ادامه داد: اگر بخواهیم مسئله بنزین را حل کنیم صدای عده‌ای درمی‌آید، این کار را هم انجام ندهیم باید بگویید جایگزین آن چیست. ما نمی‌خواهیم مردم ناراضی شوند. من با تمام وجود تلاش می‌کنم مشکل مردم را حل کنم.

دوشنبه ۲۰ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۷ مهر ۱۴۴۷ | ۱۱ آگوست ۲۰۲۵ | سال سی و هشتم | شماره ۱۰۷۱۵

WWW.QUDSONLINE.IR

سرویس‌های اطلاعاتی صهیونیستی و عوامل وابسته به آن‌ها هدایت می‌شود. وی در تشریح اهداف شوم این طرح می‌گوید: رژیم صهیونیستی پس از شکست مفتضحانه در جنگ ۱۲ روزه، تلاش دارد با فعال‌سازی دوباره گروه‌های تروریستی در نقاط حساس کشور به‌ویژه در سیستان و بلوچستان، به مردم ایران ضربه بزند و با ایجاد ناامنی، مسیر توسعه اقتصادی را مختل کند.

او تصریح می‌کند: اقدامات تروریستی اخیر در زاهدان و سراوان هدفمند است تا پروژه‌های کلان اقتصادی مانند بندر چابهار را تحت تأثیر قرار دهد و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را از سرمایه‌گذاری در این منطقه مأیوس کند.

این کارشناس مسائل سیاسی با اشاره به سابقه طولانی تلاش‌هایرابی‌ناامنی و بی‌ثباتی در استان سیستان و بلوچستان، آن را معضل ریشه‌داری می‌داند که با بی‌توجهی دولت‌های گذشته و کم‌کاری در حوزه توسعه اقتصادی تشدید شده است. وی خاطرنشان می‌کند: تا زمانی که مسائل معیشتی و رفاهی مردم این منطقه حل نشود، بستر جذب نیروهای افراط‌گرا و تروریست‌ها فراهم خواهد بود و فقط با توسعه اقتصادی و توجه جدی به محرومیت‌های تاریخی این استان پهناور می‌توان امید به کاهش مشکلات داشت.

امینی همچنین بر ضرورت گسترش همکاری‌های امنیتی، اقتصادی و اجتماعی میان استان‌های مرزی ایران و پاکستان تأکید می‌کند و می‌گوید: ارتباطات مستمر مسئولان دو طرف می‌تواند جلوسوءتفاهم‌ها را گرفته و زمینه‌ساز امنیت پایدار در منطقه شود.

وی با یادآوری نقش بی‌بدیل بسیج و مردم در مقابله با تروریسم می‌افزاید: تجربه موفق بسیج در گذشته نشان داده اگر ظرفیت‌های مردمی در حوزه امنیت فعال شود، دشمنان ناچار به عقب‌نشینی خواهند شد.

او با هشدار درباره خطرات ناشی از افزایش مشکلات امنیتی، اهداف اصلی دشمنان را چنین برمی‌شمرد: فعال‌سازی گروه‌های تروریستی، انتقام‌گیری از مردم به دلیل شکست در جنگ ۱۲ روزه، مختل کردن چرخه اقتصادی و در نهایت تلاش برای به زانو درآوردن نظام جمهوری اسلامی. این کارشناس مسائل منطقه با تأکید بر اهمیت انسجام ملی و هوشیاری مردم و نیروهای امنیتی می‌گوید: انسجام کم‌نظیر جامعه در ماه‌های اخیر بزرگ‌ترین سد مقابل توطئه‌های دشمنان است و اگر این وحدت حفظ شود، هیچ‌س نمی‌تواند امنیت و آرامش کشور را خدش‌دار کند.

دانشیار گروه مطالعات منطقه‌ای و روابط بین‌المللی،

دانشیار گروه مطالعات منطقه‌ای و روابط بین‌المللی،

برای اتحاد با اروپا با پیشنهاد «تزوی کان» برای فشار بر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تلاش‌هایی است برای تثبیت این نگاه که جهان، چیزی نیست جز همصدایی با آمریکا.

■ داعیه دفاع از یک نظم جهانی به رهبری آمریکا

در مرکز همه این تحلیل‌ها، یک دال برتر وجود دارد؛ مفهومی که کل این معماری معنایی حول آن شکل می‌گیرد و به آن مشروعیت می‌بخشد: حفظ نظم و رهبری آمریکا. در گزارش‌های بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها، هدف نهایی مقابله با ایران، تنها دفاع از منافع آتی آمریکان نیست، بلکه دفاع از یک نظم جهانی به رهبری آمریکاست. مثلاً گزارش بن طالب‌لو، برنامه موشکی ایران را تهدیدی مستقیم برای «حضور آمریکاد منطقه» معرفی می‌کند؛ تهدیدی که نه فقط نظامی، بلکه نمادین است: تلاشی برای زیرسؤال بردن حق رهبری آمریکا در این گفتمان. امنیت متحدان، به‌ویژه اسرائیل نیز بخشی جدایی‌ناپذیر از این نظم به شمار می‌رود. گزارش آدنسبیک و بن طالب‌لو با اشاره به تهدید مرز شمالی رژیم صهیونیستی از سوی «کریدور زمینی ایران»، آن را خطری مستقیم برای «نظم آمریکایی» معرفی می‌کند. در واقع، هرگونه تهدید علیه اسرائیل، حمله‌ای به خود آمریکا و ارزش‌های آن تلقی می‌شود، این دال برتر، تنها بُعد ژئوپلیتیکی ندارد؛ بُعد ایدئولوژیک آن حتی مهم‌تر است. گزارش‌ها ایران را به عنوان یک «بزرگی خشن، دیکتاتور و غیرمتمدن» تصویر می‌کنند که در برابر «غرب متمدن و دموکرات» ایستاده است. مفاهیمی مانند «اسلام‌گرایی خشونت‌آمیز» یا «تلویزیون شکنجه» صرفاً تحلیل نیستند، بلکه برچسب‌هایی اند برای ترسیم یک دوگانه خیر و شر. در چنین چارچوبی، سیاست‌های پیششهادی بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها نه فقط ممکن، بلکه تنها راه عقلانی برای دفاع از جهانی معرفی می‌شوند که در آن آمریکا رهبر است و اسرائیل امنیت دار. دفاع از منافع آمریکا در گزارش‌های این اندیشکده، به عنوان یک اقدام ضدذهن‌مونیک تمام‌عیار معرفی می‌شود. این گزاره، ایران را به عنوان نیرویی که به دنبال نابودی نظم‌متمدن است معرفی می‌کند. به تصویر می‌کشد. پروژه «کریدور زمینی» صرفاً یک مسیر لجستیکی نیست؛ بلکه در این گفتمان، به عنوان تلاشی برای ایجاد یک «محور مقاومت» و یک «نظم جایگزین» در برابر محور متحدان آمریکا معرفی می‌شود. این گزارش‌ها متونی صرفاً تحلیلی نیستند، بلکه «متون هژمونیک» هستند. آن‌ها با ارائه نظم آمریکایی به عنوان یک «خیر مشترک» و معرفی ایران به عنوان «تهدیدی وجودی» برای این نظم، تلاش می‌کنند رضایت مخاطب را برای یک سیاست تهاجمی و فشار حداکثری جلب کنند. هدف نهایی این است مخاطب به این «عقل سلیم» برسد که مقابله با ایران، نه یک انتخاب سیاسی، بلکه یک ضرورت انکارناپذیر برای حفظ امنیت، ثبات و ارزش‌های جهان متمدن است؛ جهانی که رهبری آن به‌طور ضمنی و طبیعی در دستان آمریکاست. این جوهر عملکرد هژمونی است.